2026/1733

15.7.2026

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2026/1733 A CONSILIULUI

din 10 iulie 2026

de suspendare a aplicării anumitor dispoziții ale Regulamentului (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Guineea

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize) ([1]), în special articolul 25a alineatul (5) litera (a),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

(1) În urma unei evaluări efectuate în temeiul articolului 25a alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 810/2009, Comisia consideră că cooperarea cu Guineea în ceea ce privește readmisia migranților aflați în situație ilegală este insuficientă. Sunt necesare îmbunătățiri semnificative în ceea ce privește cooperarea pe tot parcursul procesului de readmisie, inclusiv asigurarea faptului că Guineea cooperează în mod eficace în ceea ce privește identificarea migranților aflați în situație ilegală, eliberarea documentelor de călătorie provizorii și organizarea operațiunilor de returnare în timp util și în mod previzibil, în conformitate cu înțelegerea de readmisie.

(2) Persistă provocări în ceea ce privește identificarea și returnarea resortisanților Guineei aflați în situație de ședere ilegală pe teritoriul statelor membre. Respectivele provocări se datorează lipsei unui răspuns din partea autorităților din Guineea la cererile de readmisie și faptului că acestea nu dau curs acestor cereri, atât în cazurile în care există acte de identitate, cât și în cele în care actele de identitate nu există, dificultăților legate de eliberarea documentelor de călătorie provizorii, care adesea nu sunt furnizate nici măcar în cazurile în care cetățenia a fost deja confirmată și dificultăților privind organizarea operațiunilor de returnare cu zboruri regulate sau zboruri *charter*. În plus, dintre țările evaluate în temeiul articolului 25a alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 810/2009, Guineea ocupă locul al optulea în clasamentul naționalităților identificate în ceea ce privește sosirile ilegale în Uniune și s-a acumulat un număr considerabil de cazuri de readmisie nesoluționate.

(3) Având în vedere diferitele măsuri luate până în prezent de Comisie pentru a îmbunătăți cooperarea cu Guineea în domeniul readmisiei și relațiile generale ale Uniunii cu respectiva țară terță, Comisia consideră că cooperarea în cauză este insuficientă și că, prin urmare, sunt necesare acțiuni suplimentare.

(4) Prin urmare, aplicarea anumitor dispoziții ale Regulamentului (CE) nr. 810/2009 ar trebui să fie suspendată pentru resortisanții Guineei care sunt supuși obligației de a deține viză în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]). Obiectivul respectivei suspendări este de a încuraja Guineea să ia măsurile necesare pentru a îmbunătăți cooperarea în materie de readmisie.

(5) Dispozițiile suspendate temporar ar trebui să fie cele menționate la articolul 25a alineatul (5) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 810/2009, și anume: posibilitatea de a renunța la cerințele privind documentele justificative care trebuie să fie prezentate de solicitanții de viză, astfel cum se menționează la articolul 14 alineatul (6); perioada generală de prelucrare de 15 zile calendaristice menționată la articolul 23 alineatul (1), a cărei suspendare, ar exclude, în consecință, și aplicarea normei care permite prelungirea respectivei perioade până la maximum 45 de zile numai în cazuri individuale, ceea ce înseamnă că perioada standard de prelucrare ar fi de 45 de zile; eliberarea vizelor cu intrări multiple, în conformitate cu articolul 24 alineatele (2) și (2c); și scutirea opțională de la plata taxei de viză pentru titularii de pașapoarte diplomatice și de serviciu, în conformitate cu articolul 16 alineatul (5) litera (b).

([1]) JO L 243, 15.9.2009, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/810/oj.

([2]) Regulamentul (UE) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de această obligație (JO L 303, 28.11.2018, p. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1806/oj).

(6) Prezenta decizie nu ar trebui să aducă atingere aplicării Directivei 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([3]), care extinde dreptul la liberă circulație la membrii de familie ai cetățenilor Uniunii, indiferent de cetățenia lor, atunci când însoțesc cetățeanul Uniunii sau i se alătură. Prin urmare, prezenta decizie nu ar trebui să se aplice membrilor de familie ai unui cetățean al Uniunii cărora li se aplică directiva menționată sau membrilor de familie ai unui resortisant al unei țări terțe care beneficiază de un drept la liberă circulație echivalent cu cel al cetățenilor Uniunii în temeiul unui acord încheiat între Uniune și respectiva țară terță. Prezenta decizie nu ar trebui să li se aplice membrilor de familie ai resortisanților Regatului Unit care beneficiază de Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice ([4]) (denumit în continuare „Acordul de retragere"), cu condiția ca membrii de familie în cauză să aibă dreptul de a se alătura beneficiarului Acordului de retragere în statul-gazdă și de a solicita o viză în acest scop.

(7) Prezenta decizie nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor care le revin statelor membre în temeiul dreptului internațional, inclusiv obligațiilor acestora în calitate de țări-gazdă ale organizațiilor interguvernamentale internaționale sau ale conferințelor internaționale convocate de Organizația Națiunilor Unite sau de alte organizații interguvernamentale internaționale și găzduite de statele membre. Prin urmare, suspendarea temporară nu ar trebui să li se aplice resortisanților Guineei care solicită o viză în măsura în care acest lucru este necesar pentru ca statele membre să îndeplinească obligațiile respective.

(8) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică. Deoarece prezenta decizie constituie o dezvoltare a acquis-ului Schengen, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, în termen de șase luni de la data la care Consiliul decide cu privire la prezenta decizie, dacă o va pune în aplicare în dreptul său intern.

(9) Prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului ([5]); prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei decizii, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.

(10) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen ([6]), care se află sub incidența articolului 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE a Consiliului ([7]).

(11) În ceea ce privește Elveția, prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului încheiat între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen ([8]), care se s află sub incidența articolului 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului ([9]).

([3]) Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, 30.4.2004, p. 77, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj).

([4]) JO L 29, 31.1.2020, p. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/treaty/withd_2020/sign.

([5]) Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj).

([6]) JO L 176, 10.7.1999, p. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439(1)/oj.

([7]) Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării *acquis-ului* Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj).

([8]) JO L 53, 27.2.2008, p. 52, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2008/178(1)/oj.

([9]) Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj).

(12) În ceea ce privește Liechtenstein, prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen ([10]), care se află sub incidența articolului 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului ([11]).

(13) În ceea ce privește Ciprul, prezenta decizie constituie un act care se întemeiază pe acquis-ul Schengen sau care are în alt mod legătură cu acesta, în înțelesul articolului 3 alineatul (2) din Actul de aderare din 2003,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

(1) Prezenta decizie se aplică resortisanților Guineei care sunt supuși obligației de a deține viză în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1806.

(2) Prezenta decizie nu se aplică resortisanților Guineei care sunt exonerați de obligația de a deține viză în temeiul articolului 4 sau al articolului 6 din Regulamentul (UE) 2018/1806.

(3) Prezenta decizie nu se aplică resortisanților Guineei care solicită o viză și care sunt:

(a) membri de familie ai unui cetățean al Uniunii cărora li se aplică Directiva 2004/38/CE atunci când însoțesc cetățeanul Uniunii sau i se alătură acestuia;

(b) membri de familie ai unui resortisant al unei țări terțe care beneficiază de un drept la liberă circulație echivalent cu cel al cetățenilor Uniunii în temeiul unui acord încheiat între Uniune și o țară terță; sau

(c) membri de familie ai unui resortisant al Regatului Unit care este beneficiar al Acordului de retragere, cu condiția ca membrii de familie în cauză să aibă dreptul de a se alătura beneficiarului Acordului de retragere în statul-gazdă și să solicite o viză în acest scop.

4. Prezenta decizie nu aduce atingere cazurilor în care unui stat membru îi revine o obligație de drept internațional, și anume atunci când acționează:

(a) în calitate de țară-gazdă a unei organizații interguvernamentale internaționale;

(b) în calitate de țară-gazdă a unei conferințe internaționale convocate de Organizația Națiunilor Unite sau de alte organizații interguvernamentale internaționale găzduite de un stat membru sau desfășurate sub auspiciile acestora;

(c) în temeiul unui acord multilateral care conferă privilegii și imunități; sau

(d) în temeiul Tratatului de conciliere (Tratatul de la Lateran) încheiat în 1929 între Sfântul Scaun (Statul Cetății Vaticanului) și Italia, astfel cum a fost modificat ultima dată.

Articolul 2

Se suspendă temporar aplicarea următoarelor dispoziții ale Regulamentului (CE) nr. 810/2009 în ceea ce privește Guineea:

(a) articolul 14 alineatul (6);

(b) articolul 16 alineatul (5) litera (b);

(c) articolul 23 alineatul (1); și

(d) articolul 24 alineatele (2) și (2c).

([10]) JO L 160, 18.6.2011, p. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/prot/2011/350/oj.

([11]) Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj).

Articolul 3

Prezenta decizie produce efecte de la data notificării acesteia.

Articolul 4

Prezenta decizie se adresează Regatului Belgiei, Republicii Bulgaria, Republicii Cehe, Republicii Federale Germania, Republicii Estonia, Republicii Elene, Regatului Spaniei, Republicii Franceze, Republicii Croația, Republicii Italiene, Republicii Cipru, Republicii Letonia, Republicii Lituania, Marelui Ducat al Luxemburgului, Ungariei, Republicii Malta, Regatului Țărilor de Jos, Republicii Austria, Republicii Polone, Republicii Portugheze, României, Republicii Slovenia, Republicii Slovace, Republicii Finlanda și Regatului Suediei.

Adoptată la Bruxelles, 10 iulie 2026.

Pentru Consiliu

Președintele

S. HARRIS